

СПІВСТРАЖДАННЯ ВЧИТЕЛЯ ПАРШВАНАТХИ

Одного разу відлюдник на ім'я Каматх виконував жертвний ритуал на околицях міста. Його тіло було натерте попелом та обернуте у тканину. Сонце сяяло і було дуже жарко. Відлюдник також запалив жертвні вогні навколо себе. Усе місто було вражене аскетичним дійством, і багато люди прийшли подивитись на нього. Вони, вкланяючись Каматху з благоговінням, отримували від нього благословення.

Принц Паршванатх побачив, що люди кудись йдуть. І йому стало цікаво подивитися, що відбувається. Пішовши за ними, він був вражений аскезою відлюдника. Але згодом, завдяки своїм надзвичайним чуттєвим здібностям, принц помітив змію, яка згорала у вогнищі. Принц Паршванатх, відчувши жаль до відлюдника, який несвідомо вдався до відвертого насилля, сказав: «О, відлюднику, що Ви робите? Ви розумієте, що тут поруч є змія, яка згорає у вогнищі? Ви виконуєте не гарний ритуал».

Почувши ці слова, відлюдник розсердився. Він закричав: «О неслухняна дитина, що ти знаєш про цей святий ритуал? Ти дуже грубий!»

Принц Паршванатх, не звертаючи увагу на відлюдника, попросив свого слугу витягнути колоду з вогнища і звільнити змію. Усі присутні були здивовані, коли з колоди випала напівобгоріла змія. Відлюдник відчув себе присоромленим і його обличчя зблідло. Принц зачитав вмираючій змії Намокар мантру, яка подумки подякувала принцу і з умиротворенням померла. Завдяки набутому спокою від Намокар мантри, змія переродилася на Дгаранендру, короля небесних ангелів.

Усі люди залишили місце дійства, думаючи про нечистий ритуал відлюдника. Каматх, почувавши себе знеславленим, пішов, сповнений гнівом і ненавистю до принца. Незабаром він помирає, так і не розкавшись за свої негативні почуття до принца. Але оскільки за життя Каматх набув гарну аскезу, то у наступному житті він народився ангелом на ім'я Меґ'кумар, який керував дощем.

Принц Паршванатх став королем міста Варанасі. А вже за кілька років він зрікся мирського життя і став монахом. Одного разу, коли Паршванатх перебував у медитації, його побачив ангел Меґ'кумар. Гнів останнього на Паршванатху не знав меж і зберігався ще з попереднього життя. Меґ'кумар вирішив помститися колишньому принцу. Він створив багато фізичних випробувань для

монаха Паршванатхи, але той був у стані глибокої медитації і не звертав на них уваги. Це розлютило Меґгкумара. Він викликав грім, блискавку і зливу. Вода почала затоплювати усе навкруги, піднімаючись все вище і вище.

У той самий час трон Дгаранендри почав трястися. Він задіяв свою небесну силу, щоб побачити, що трапилось. Дгаранендра побачив монаха Паршванатха, якого переслідував Меґгкумар. Прибувши на землю у вигляді багатоголового змія, Дгаранендра накрив монаха своїм капюшоном наче парасолька, захищаючи від жахливої зливи. Він запитав Меґгкумара гнівно: «О жорстока істота, ти розумієш, що коїш? Чому ти набуваєш більше гріхів, спричиняючи страждання для Паршванатхи? Негайно припини цей безлад!» Монах був у такій глибокій медитації, що навіть не знав, що коїться навколо.

Меґгкумар був настільки переляканий Дгаранендрою, що миттєво прибрав усю воду. Він також вибачився перед Паршванатхом і зник. Незабаром після цього випадку Паршванатх досягнув усезнання і став двадцять третім тиртханкарком теперішньої ери.

Питання:

- 1) Що робив Каматх?
- 2) Чому принц Паршванатх попросив свого слугу витягнути колоду з вогню?
- 3) Чому змія стала небесним ангелом у наступному житті?
- 4) Чому Меґгкумар напустив зливу на Паршванатха?
- 5) Що зробив Дгаранендра? Чому?
- 6) Що зробив Меґгкумар перед тим як піти?